

De Gastheer

Toen ik net begon met mijn werk als praktijk docent was ik nog niet begonnen met mijn PDA opleiding. Ik werkte samen met een andere invalkracht van de bouwafdeling. Wij waren altijd eerder aanwezig als de leerlingen en hadden daarom tijd om in ons kantoortje een bakkie te doen en een en ander te overleggen wat er die dag ging gebeuren. Aangezien ik net begon was deze collega, zijn naam is Johan, mijn enige houvast wat betreft hoe alles op mijn nieuwe werkplek gedaan werd. Als de leerlingen binnenkwamen en deze kwamen niet allemaal tegelijkertijd gingen ze eerst bij de deur omkleden aangezien daar de lockers stonden en de kapstokken waren gesitueerd. In ons kantoortje stond een kast met handschoenen en laskappen waar de leerlingen dus voordat ze begonnen een en ander op kwamen halen. Hier werd er natuurlijk gegroet en was er tijd voor een babbeltje. Wat mij echter opviel is dat de leerlingen een soort van bezwaard gevoel hadden om hier wat te halen aangezien ze mijn collega en mij als het ware stoorden in onze conversatie. Ik weet niet zeker of dat zo was maar als ik mij verplaats in de leerlingen dan zou ik dat gevoel er ook een beetje bij gekregen hebben. We werkten met een aantal mensen uit andere landen waaronder Syrië en Eritrea. In deze landen is een leraar een persoon waar je veel respect voor hebt en ik kan me voorstellen dat het dan in de beleving van deze leerlingen niet netjes is om twee leraren te moeten storen in hun gesprek.

Toen ik ben begonnen met mijn PDA opleiding was ik al een aantal weken aan het werk als praktijk docent. Aangezien Johan zelf geen docent is maar net als mij iemand uit de praktijk met veel ervaring in zijn vakgebied was ik min of meer op mijzelf aangewezen wat het lesgeven betreft. Er waren voor mij niet of nauwelijks aanknopingspunten wat betreft een lesprogramma en lesmateriaal moest ik zelf ook verzorgen. Je kunt er zelf wat van maken werd er gezegd. Op zich een leuke uitdaging maar je gaat natuurlijk wel tegen van alles en nog wat aanlopen. Ik zal in een ander onderdeel van dit verslag hier verder op in gaan.

Ondertussen was ik begonnen met mijn opleiding en is een andere collega, Jan, teruggekomen van zijn ziekte verzuim. Jan begint op re-integratie basis maar als hij weer volledig inzetbaar is gaat Johan weer weg en is hij mijn collega. Jan is al vele jaren werkzaam in het onderwijs en dit was achteraf gezien het beste wat mij kon overkomen. Niks tegen Johan want dat is een vakman, maar puur omdat Jan veel meer voor mij kon betekenen op het gebied van lesgeven.

Een van de eerste lessen van Martie Slooter ging over de Gastheer. Hier demonstreerde zij hoe je de leerlingen bij een openstaande deur kunt ontvangen. Toen ging er bij mij een lampje branden. Waarom in dat kantoortje blijven zitten en de leerlingen laten beginnen met een onzeker gevoel. Ik ben vanaf die dag begonnen om gelijk naar de leerlingen toe te komen als ze binnenkomen. Bij de deur wachten kan bij ons niet vanwege de wisselende aankomsttijden. Maar aangezien ze toch moeten omkleden bij de deur was er voor mij tijd genoeg om er heen te gaan en de leerlingen te ontvangen. Op die manier kon ik een praatje met ze maken om te kijken hoe het met ze gaat en wat we die dag gaan doen. Er kwamen op die manier ook gesprekken los die mij veel meer inzicht gaven wat deze jongens in hun vrije tijd deden. Waar ze vandaan komen, hoe ze op school komen, wat ze gedaan hebben op de dagen dat ik er niet was enzovoort. Deze manier van gastheer spelen beviel mij zo goed dat ik dit ook ben blijven doen tot de dag van vandaag. Het was voor mij gelijk een hele stap in de goede richting met mijn ontwikkeling en ik kreeg gelijk het gevoel dat mijn opleiding wel degelijk een steentje kon bijdragen om een betere docent te worden.